

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. γ. 3.—

Ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ... 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΚΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν... 15

261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Ἐάν κατέχωμεν ἀγαθὰ καὶ πλούτη δὲν πρέπει νὰ κατεχόμεθα ὑπ' αὐτῶν δυνάμεθα νὰ μεταχειριζόμεθα ταῦτα ὡς ἀνθή πρὸς δόξωσιν, ἀλλ' οὐχὶ ὡς στεφάνους νὰ περιβάλλωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς μετ' αὐτῶν δυνάμεθα ὡς ὀδοιπόροι μεταχειριζόμεθα ταῦτα ὡς βακτηρίαν, νὰ βαινώωμεν στηριζόμενοι ἐπ' αὐτῶν, ζητούντες τὴν ὑπεράνω ἡμῶν χώραν, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ φερόμεν ἡμᾶς αὐτοὺς δι' αὐτῶν, ἢ νὰ φερόμεν αὐτὰ ὡς βάρη ἐπὶ τῆς ῥάχως ἡμῶν. Δυνάμεθα νὰ μεταχειριζόμεθα ταῦτα εἰς ἐνθάρρυνσιν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νὰ ἐχῶμεν πεποίησιν ἐπ' αὐτῶν, πρέπει νὰ θεωρῶμεν ταῦτα ὡς παρακολουθήματα, ἀλλ' οὐχὶ νὰ στηριζόμεν ἐπ' αὐτῶν τὴν κυριωτέραν εὐδαμονίαν ἡμῶν. Ὡς αἱ μέλισσαι καίτοι ζῶσαι ἐν μέσῳ τοῦ μέλιτος καὶ τοῦ κηροῦ, οὐδ' ὅμως ἐγείζουσι τὰς πτέρυγας αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἰσώδους οὐσίας, ἥτις κωλύει τὴν θελητήριον αὐτῶν πτήσιν καὶ τὴν ελαφράν αὐτῶν διάβασιν ἀπὸ ἀνθῶν εἰς ἀνθος, οὕτω καὶ οἱ χριστιανοὶ οἱ ζῶντες ἐν τῇ ἀφρονίᾳ ἐπιγειῶν ἀγαθῶν, ὡς ἐν κυψέλῃ μέλιτος, πρέπει νὰ προσεχωσὶ λίαν ὅπως οὐδὲν ἐγκόσμιον κολήσῃ ἐπὶ τῶν διαθέσεων αὐτῶν, αἱτινες εἶναι αἱ πτέρυγες τῆς ψυχῆς, καὶ ὅπως δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀνύψωσιν αὐτῶν καὶ ἐξέγερσιν τῶν καρδιῶν αὐτῶν πρὸς οὐράνια ἀντικείμενα, ἢ νὰ καταπαύσῃ τὴν ἐνεργεῖαν τοῦ λογισμοῦ αὐτῶν εἰς τὸ ἔχειν τὸν νοῦν προσηλωμένον ἐπὶ τῶν ὑποσχέσεων καὶ μυστηρίων τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπερ πρέπει νὰ ἦ ἡ κυριωτέρα ἐπασχόλησις καὶ τέρψις τῆς διανοίας αὐτῶν.

ΠΕΡΙ ΑΔΑΜΑΝΤΟΣ.

Ἡ ἱστορία τοῦ ἀδάμαντος εἶναι ποικίλη. ἔχει γημικὴν καὶ ἐμπορικὴν, μεταλλευτικὴν καὶ μυθολογικὴν ἱστορίαν. ἔχει δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν, προσωπικὴν ἱστορίαν, περιλαμβάνουσαν τὰς διάφορας τύχας τῶν λίθων ἱστορίαν περὶ τῆς καὶ νοθείας τοῦ ἀδάμαντος,

περὶ ἀνακαλύψεως καὶ κλοπῆς τοῦ ἀδάμαντος. Ἡ ἀρχαιοτάτη γνώσις πατρὸς τοῦ πολιτίμου τούτου λίθου λέγεται ἡ Ἰνδική. Ἐκ ταύτης προεχώρησε πρὸς δυσμὰς καὶ ἔφθασε μέχρι τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες μετὰ τῶν πολλῶν ἀξιοσημειωτῶν αὐτοῦ ιδιοτήτων, διέκρινον τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ σκληρότητα, ὡς τὴν μόνην δι' ἧς ἠδύνατο εἰς τὰ ἐξῆς νὰ διακρίνηται καὶ νὰ πιστοποιητῆ ἡ γνησιότης αὐτοῦ. Ἐδῶκαν αὐτῷ τὸ ὄνομα ἀδάμας, ἀκατάβλητος καὶ εὖρον μύθους εἰς περιγραφὴν τῆς ιδιότητος αὐτοῦ ταύτης, οἵτινες ἐκυκλοφόρουν ἀνευ ἀντιρρήσεως ἐπὶ πολλὰς ἑκατοντάδας ἐτῶν. Τοιαύτη ἦν ἡ σκληρότης τοῦ γνησίου ἀδάμαντος, ἰσχυρίζονται οἱ Ἕλληνες, ὥστε ἡ προσπάθεια τῆς θραύσεως αὐτοῦ μετὰ τὴν σφύρα καὶ ἄκμονος ἀπέβαινε, οὐχὶ εἰς τὴν θραύσιν τοῦ λίθου, ἀλλ' εἰς τὴν διάρρηξιν τοῦ μετάλλου· πολλοὶ ἐκ τῶν ἀρίστων ἀδαμάντων ἐθυσιάζοντο, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, εἰς τὴν τυφλὴν ταύτην παράδοσιν τῆς ἐπικινδύνου ταύτης διὰ τοῦ σιδήρου δοκιμασίας. Ὑπήρχεν, ἔλεγον, μία μέθοδος δι' ἧς ἢ ἄλλως τε ἀπέκτητος αὐτῆ ἀντίστασις ἠδύνατο νὰ καταβληθῆ. Ἡ ἐμβάπτισις αὐτοῦ ἐντὸς θερμοῦ αἵματος αἰγὸς καθίστα τὸν ἀδάμαντα καταβλητὸν ὑπὸ τῶν κτύπων τῆς σφύρας, καὶ τοι καὶ τότε, ὡς ὁ Καλλιδόνιος ἦρος ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῶν Θηβῶν, ἐπροσπάθει νὰ περιλάβῃ τὸν πεισμονα αὐτοῦ ἀντίπαλον εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ καταστροφὴν.

Νῦν ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ ἀδάμας, καίτοι ἡ σκληρότερα τῶν γνωστῶν οὐσιῶν, εἶναι καὶ ἡ μᾶλλον θρίπτουσα, διότι ἔχει φυσικὴν τὴν διάσχισιν διὰ τῆς ὀποιᾶς χωρίζεται μετὰ μεγίστης εὐκολίας. Ὄταν τὸ Κοκινόυρ ἐκόπη πάλιν τὸ 1853, ὁ τεχνίτης εἰς οὗ τὴν φροντίδα εἶχεν εὐπιστευθῆ τὸ ἔδωκε διαρκούσης τῆς ἐργασίας εἰς τινα τῶν πελατῶν αὐτοῦ νὰ τὸ παρατηρήσῃ, ὅστις ἀπροσέκτως τὸ ἀρῆκε νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ὁ τεχνίτης βλέπων τούτο νὰ πίπτῃ, κατετάραχθη, διότι εἶπεν ὅτι ἐὰν ὁ ἀδάμας πίπτων

γγιζεν επί μιας εκ των κορυφών αυτού βεβαίως θά κατετριβετο εις τεμάχια.

Η μεγάλη χρησιμότης του καθαρισμού του αδάμαντος εφευρέθη ως συμπειανή ουσία εν φαρμακείοις χρόνιαις εγγίνετο χροίσις αυτού ως φιλανθρωπία ή ως κοσμημάτος. Η πίστις επί της αποτελεσματικότητος αυτού ως δηλητηρίου και ως αντιδότη του δηλητηρίου είναι αναγκαία, και στον κρησά την θεραπευτικήν αυτού ιδιότητα υπαρχει ακόμη περι τούτου ή πεποιθήσις. Ο Benvenuto Cellini δηγγείται ότι ώφειλε την ζωήν αυτού εις την φιλαργυρίαν ενός φαρμακοκοποίου οστις αντικατέστητ ημίαν άδλαβή κόκκιν άντι της κόκκωσις του αδάμαντος; την όποιαν εδωροδοκήθη να αναμίξη εις την σαλάπαν του ή αυτή ψευδοφόρος ουσία εδόθη εις τον Σιρ Θωμά Όβεσδουρή εν τώ Πύργω. Εξ έτέρου οι Ρωμαίοι, έθεώρουσιν αυτό ως βεβαίον θεραπευτικόν μέσον, ού μόνον κατά του δηλητηρίου, αλλά και κατά ποικίλων άλλων κινδύνων, και ή πεποιθήσις των μυθικών αυτού αρετών εξηκολούθει να επικρατή καθ' όλον τον Μεσαίωνα. Έλέγετο ότι μεταδίδει άνδρίαν, εξασφαλίζει την νίκην, αποκρούει την μαγγανείαν και την φρενοβλάβειαν, και φέρει επιτυχίαν εις τας δίκας. Ο Πλίνιος λέγει ήμιν ότι εάν φέρη τις τούτον επί του δεξιού βραχίονος αποκρούει τά νυκτερινά φάσματα. Αί περι αδάμαντος δεισιδαιμονίαι φαίνονται εν τώ χρόνιαις ήμιν καταφυγούσαι εν τή Ανατολή. Ο σάχης της Περσίας λέγεται ότι έχει μίαν σειράν αδάμαντων, την όποιαν φυλάσσει εντός κομητηρίου, ήτις, ως λέγεται, έχει την δύναμιν να καθιστά άόρατον τον φέροντα αυτήν, και ο μέγας αδάμας του Ραγιά του Ματτάς, εν Βόρνεω, οστις ζυγίζει 367 καράτα, και οστις, υποτίθεται ών ο μέγιστος εκ των υπαρχόντων θεωρείται, ως έχων την ιδιότητα ού μόνον φυλακτηρίου, αλλά και πανακειας. Οι ιθαγενείς της νήσου πιστεύουσιν ότι τά ύδωρ εντός του όποιου έμβυαπτιζέται ο αδάμας εκείνος θεραπεύει πάσαν νόσον και τώ ύπέροχον ποσόν τώ προσεγεχθέν προς αγοράν αυτού παρά του διοικητού της Βαταβίας, ήτοι 750,000 φρ., δύο πλοία πολεμικά πληρέστατα εξηρητημένα, μετά όπλων και παλεμφοδίων, άπερρίσθη, ούχι διά την του αδάμαντος εσωτερικήν αξίαν, αλλά διότι αι τύχαι της δυναστείας κατά παράδοσιν έθεωρούντο ως εξαρτώμεναι εκ της κατοχής αυτού.

Φαίνεται ότι δεν είναι κοινώς γνωστόν ότι οι αδάμαντες έχουσιν έμπορικην αξίαν όλως ανεξάρτητον της προς κόσμησιν ιδιότητος αυτών. Προποποίησις τις του αδάμαντος, πωλείται προς χρήσιν των μηχανών προς διάτρησιν βράχων άντι 20—25 φράγκων τώ καράτιον.

Η ΛΕΚΑΝΗ ΤΟΥ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΥ.

Η λεκάνη του Ατλαντικού Ωκεανού είναι μακρά χωρίζουσα τον παλαιόν από του νέου κόσμου και εκτεινομένη πιθανώς από πόλον εις πόλον. Από της

κορυφής του Συμποράζο μέχρι του προμήριος του Ατλαντικού, εις τώ μέχρι τούδε βαθύτατον μέρος αυτού, ή πόστεισις είναι έννα μιλίων. Εάν τά ύδατα του Ατλαντικού, άπεσούοντο ώστε να εκτεθή τώ μέγεθος του τριτοσίου της θαλάσσης, όπερ χωράει ήπειρους και εκτείνεται από του Αρκτικού εις τον Ανταρκτικόν, θά παρίστα την μάλλον μεγαλοπρεπή και επιβλητικην σκηνήν. Αυται αι πλεοναί της στερεάς γης, μετά των θεμελιών της θαλάσσης θά έφερόντο εις φώς και θά άπεκαλύπτοντο ένώπιον ήμων, εν τή κενή κοιτίδι του ωκεανού, χιλια φοβερά ναυάγια, φοβερόν αριθμόν κρανίων τεθνεώτων, μεγάλας άγκύρας, σωρούς μαργαριτών και άνεκτιμήτων λίθων, άτινα κατά τούς ποιητάς κείνται, διεσκορπισμένα εις τώ βάθος της θαλάσσης.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α.—ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. ΙΓ'.

Τί χρησιμεύουσιν οι σπόροι.

Ααλήσαντες περι των καρπών είπομεν και τινα περι σπόρων. Εν τώ κεφαλαίω τούτω θά είπωμεν πλειότερα περι αυτών. Τα φυτά συνήθως παράγονται εκ σπόρων. Είναι λίαν περιεργον να ίδη τις πώς γίνεται τούτο, και τοι πολλοί ούδόλωσ φροντίζουσι να μάθωσι. Κηπουρός και γεωργός θέτουσι σπόρους εν τή γή, βλέπουσι τά φυτά προερχόμενα εξ αυτών, βλέπουσι τά φυτά αυξόντα και άνθούοντα, και μετ' ού πολύ συνάγουσι καρπόν εξ αυτών, και δεν φαίνονται σκεπτόμενοι ότι ύπάρχει τι τώ θαυμαστόν εν τούτω άλλ' όταν αναγνώσχη όσα κατωτέρω θά είπωμεν, νομίζω θά είπατε ότι είναι λίαν θαυμαστόν.

Θέτομεν φασίολον εν τή γή φυτόν προέρχεται εξ αυτού, τώ όποιον περιπλεκόμενον εις πάσσαλον άνέρχεται στρεφόμενον περι αυτόν και βαθμηδόν άνθει. Είτα γίνονται οι λοβοί. Εν αυτοίς ύπάρχουσι φασίολοι ως εκείνον τον όποιον έθέσατε εν τή γή. Πάντα ταύτα προέρχονται εκ του μικρού φασίολου. Τώ φυτόν, τά φύλλα, τά άνθη, ούδόλωσ έχουσιν όμοιότητα προς τον φασίολον τον όποιον έθέσατε εν τή γή.

Όταν θέσχητε σπόρον σίτου εν τή γή αναβλαστάνει στέλεχος, εκ του όποιου άπλόνουσι πλατέα και μακρά φύλλα, είτα δε και μικροί στάχυς σχηματίζονται, και εκ τούτων πάντων μόνον οι κόκκοι του σίτου εν τώ στάχυι εισίν όμοιοι προς τον κόκκον τον όποιον έθέσατε εν τή γή.

Μία βάλανος πίπτει από της δρυός, ήτις είναι ο σπόρος, αλλά πρέπει να εισέλθη εις την γήν δια να παραγάγη. Ίσως αγελάς τις την πατεί, και αυτω την πιέζει εντός της γης. Βλαστός τις εξέρχεται απ' αυτής, οστις μετά πολλά έτη, αυξάνει εις μέγα δένδρον. Τώ προελθόν εκ του σπόρου είναι ικανώς μέγα

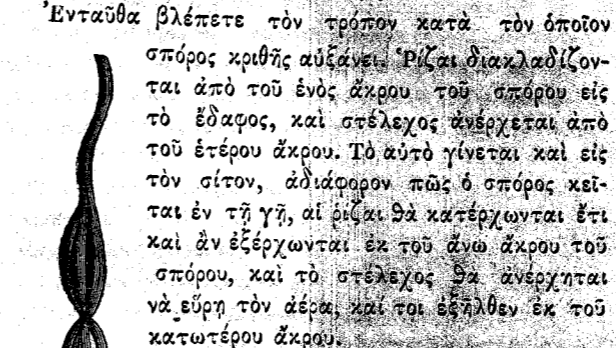
και τεράστιον δένδρον, ούδόλωσ όμοιάζον προς την μικράν βάλανον, ήτις τώ παρήγαγεν.

Θέλατε ίσως να μάθητε πώς συμβαίνει ώστε να προέρχεται τσοπότον εκ μικρού σπόρου. Θέλω εας είπει όσον δύναμαι πλειότερα.

Αφού ο σπόρος μείνη εν τώ εδάφει επί τινα χρόνον εξογκούται, διότι ή υγρασία της γης εισέρχεται εν αυτώ. Τώ κάλυμμα του σπόρου θραύεται, και μικρά ρίζα εξέρχεται.

Τώρα τι αναγκάζει την ρίζαν να κατέρχηται και τώ στέλεχος να άνέρχεται, άγνοούμεν. Πολλοί λίαν σοφοί άνθρωποι έπειράθησαν ν' άνεύρωσι τούτο, αλλά δεν ήδυνήθησαν πολλά περι τούτου έμάντευσαν' αλλά τώ μαντεύειν δεν είναι γνώσις, και τοι πολλοί νομίζουσι ότι είναι. Ο δημιουργός γινώσκει και αυτός αναγκάζει την ρίζαν παντός σπόρου να κατέρχηται και τώ στέλεχος να άνέρχεται. Ουδέποτε βλέπομεν ρίζαν να άνέρχεται δια του εδάφους και τώ στέλεχος να κατέρχηται.

Αί ρίζαι ενίοτε φαίνονται πολλούς καταβάλλουσαι, ούτως είπεν κοπύρος να κατέλθωσιν εις τώ εδάφος. Σπόρος δένδρου έφάνη ριζούμενος εν τίνι της Σικωτίας μερει εντός παλασού λιθίνου τείχους δέκα πόδας άνω του εδάφους και εν δένδρον άνε

βλάστησεν εξ αυτού. Υπήρχεν ικανή γή εντός των βωγμών του τείχους να κάμη ώστε τώ μικρόν δένδρον ν' αυξήση επί τινα χρόνον' αλλά μετά τινα καιρόν ή αυξήσις έπαυσεν. Ο λόγος ήτο διότι τώ δένδρον εγένετο τόσω μέγα, ώστε δεν ήδύνατο να λάβη ικανήν τροφήν εκ της γης εντός του τείχους' τά μικρά εν τή ρίζη στόματα άνεμύζησαν παν ό,τι ήδύνατο να εύρωσιν' αλλά δεν ήτον ικανόν τώ δένδρον, έχρειάζετο πλειότερας τροφής άταν ήτο μεγαλύτερον, ακριβώς ως ο άνθρ δείται πλειότερας τροφής του νηπιού' τί έπρε-

πε να γίνη; Υπήρχεν ικανή τροφή εν τώ εδάφει κάτω, αλλά ή δυσκολία ήτο να τώ φθάση. Εάν τις έλάμβανε τώ δένδρον από του τείχους, και τώ έθετεν εντός του εδάφους, καλώς θά έπραττε, άλλ' ούδεις έπραξε τούτο' ώστε τώ δένδρον μόνον του κατέρωθωσε τούτο. Ήσπειλε τās ρίζας του κάτω του τείχους δέκα όλους πόδας εντός του εδάφους, και ήύξανε λαμπρώς, και προσχώρει εάν ο άνεμος δεν τώ έοριπτε κάτω ήτο τόσω εκτεθειμένον επί του τείχους άπέναντι των σφοδρών άνέμων, ώστε δεν ήδύνατο να άνθέξη ως ήθελε τούτο συμβή, εάν είχε καλώς τās ρίζας στερεωμένας εντός του εδάφους.

Όμιλήσαμεν περι του κάλυμματος του σπόρου' εάν θεωρήσχητε τον φασίολον θά ίδητε ότι έχει στερεόν δέρμα' τούτο ανοίγεται δια να αφήση την ρίζαν και τώ στέλεχος να εξέλθωσι' τώ μέρος εξ ου εκρήγνυται καλεϊται οφθαλμός. Τώ γεώμηλον, ως γινώσχετε, έχει πολλούς οφθαλμούς. Όταν τεθη εντός του εδάφους ρίζα και στέλεχος θέλουσιν εξέλθει εξ ενός εκάστου αυτών ενίοτε δε βλέπετε και γεώμηλον εξερχόμενον εκ του οφθαλμού του εν τή αποθήκη γεωμήλου.

Μεγάλη ύπάρχει διαφορά εν τοίς κάλυμμασι διαφόρων σπόρων' τώ κάλυμμα τινων είναι πολύ σκληρόν, ως ο σπόρος του ροδακίνου, του κοινού και του ινδικού καρπού. Πώς νομίζετε ότι ταύτα ανοίγονται όπως ή ρίζα και τώ στέλεχος εξέλθη; Θά σας είπω' ο σπόρος του ροδακίνου και τώ κάρυον, υγραινόμενον εντός του εδάφους, εξοιδαινόονται και εκρήγνυται. ως προς δε τά ινδικά κάρυα λέγεται ότι οι πίθηκοι τά σπώσι ρίπτοντες αυτά επί του εδάφους' ούτω λοιπόν κατά διαφόρους τρόπους ή φυλακή του σπόρου ανοίγει.

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΔΥΝΑΣΤΩΝ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ.

Τά εξής ιστορικά γεγονότα ως προς την διαδοχήν των εν Γαλλία δυναστειών ενέχουσιν ιδιάζον ένδιαφέρον εν τώ ένεστώτι χρόνω.

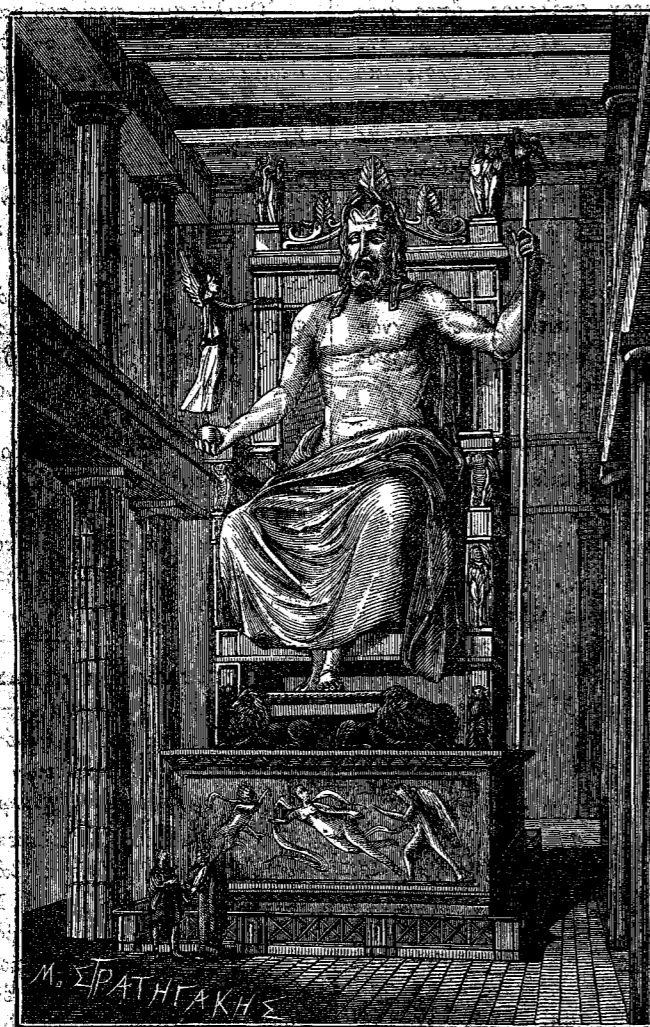
Ο Λουδοβίκος ΙΣΤ' άπεκεφαλίσθη εν έτει 1793, και ο υίός αυτού, μετά βάρβαρον μεταχείρισιν απέθανεν εν έτει 1795. Ο Ναπολέων Α' εξεθρονίσθη δις και δις εξωρίσθη. Ο υίός αυτού απέθανεν εν Αυστρία και ούδέποτε απέκτήσε τώ αυτοκρατορικόν σκήπτρον. Ο Λουδοβίκος ΙΗ', εξωρίσθη επί 20 έτη' παλινωρθώθη εις τον θρόνον δια των λογγών της Ευρώπης' εξεδιώχθη αυτού δια του Ναπολέοντος, αλλά πάλιν παλινωρθώθη δια των στρατιωτικών δυνάμεων της Ηπειρωτικής Ευρώπης' απέθανε μετά ένναετή βασιλείαν. Ο αδελφός αυτού, Κάρολος ο Ι', ού ή νεότης κατιναλώθη εις εξορίαν, εξεδιώχθη του θρόνου υπό της επαναστάσεως του 1830, και απέβισε μακράν της γενετειρας αυτού γης. Ο διάδοχος αυτού, Λουδοβίκος Φίλιππος, του όποιου ο πατήρ άπεκεφαλίσθη τώ 1798, απέδιώχθη και αυτός του βασιλείου, εν γηραιά ηλικία, μετά ευδαίμονα βασιλείαν 18 ετών.

Ὁ διάδοχος αὐτοῦ ἦτον ὁ Λουδοβίκος Ναπολέων Πάντων τῶν ἡγεμόνων τῆς Γαλλίας ἀπὸ 1773, αὐτὸς ἔτυχε τῆς μακροτέρας βασιλείας ὡς πρόεδρος καὶ αὐτοκράτωρ. Γάσσονται οὗτοι ὡς ἑξῆς: Λουδοβίκος ΙΣΤ', 18 ἔτη.—Ναπολέων Α', 15 ἔτη.—Λουδοβίκος ΙΗ', 9 ἔτη.—Κάρολος Ι', 6 ἔτη.—Λουδοβίκος Φίλιππος, 18 ἔτη.—Λουδοβίκος Ναπολέων, 22 ἔτη.

Ο ΟΛΥΜΠΙΟΣ ΖΕΥΣ

Ὁ Ὀλύμπιος Ζεὺς ἔργον τοῦ πρώτου καὶ ἀρίστου ἐν τοῖς ἀγαματοποιῶν τεχνίτου, Φειδίου τοῦ Ἀθη-

τῆς ἀριστερᾶς σκῆπτρον ἐκ διαφόρων πολυτίμων μετ' ἄλλων. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ σκῆπτρου ἦτο ὁ ἀετός. Ὁ θρόνος, ἐφ' οὗ ὁ Ζεὺς ἐκάθητο, ἐστηρίζετο ἐπὶ τεσσάρων ποδῶν καὶ ἐπὶ τεσσάρων κίωνων, ἴσων πρὸς τοὺς πόδας. Ἦτο δὲ κατεσκευασμένος ἐκ χρυσοῦ, ἐλέφαντος, ἐβένου καὶ ἄλλων πολυτίμων λίθων καὶ ἐκοσμεῖτο διὰ ζωγραφιῶν καὶ ἀναγλύφων. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτάτου μέρους τοῦ θρόνου ὑπῆρχον ἔνθεν μὲν αἱ τρεῖς Χάριτες, ἔνθεν δὲ αἱ τρεῖς Ὠραὶ. Οἱ πόδες τοῦ Διὸς ἐστηρίζοντο ἐπὶ ὑποποδίου ἢ θρόνιου, ἔχοντος λέοντας χρυσοῦς καὶ τὸν Θησέα πρὸς τὰς Ἀμαζόνας ἀγωνιζόμενον. Ἐπὶ δὲ τοῦ βᾶθρου, τοῦ

Μ. ΣΠΡΑΤΗΓΑΚΗΣ

Ὁ Ὀλύμπιος Ζεὺς.

ναίου, ἦτο ἐκ τῶν θαυμασιωτάτων καὶ περιφανεστάτων ἔργων τῆς ἀρχαϊότητος, ἦτο ἀριστοῦργημα χειρὸς ἀνθρωπίνης, οὐ ἀνώτερον οὔτε ἐγένετο οὔτε θά γεινή. Ὁ πάντοδύναμος καὶ παντοκράτωρ Ζεὺς, ὁ πατήρ ἀνδρῶν καὶ θεῶν, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος πεποιημένος, καθίστατο καθημένος ἐπὶ θρόνου σκεδόν 40 πόδ. ὕψους. Καὶ ἔφερεν ἐπὶ μὲν τῆς δεξιᾶς χειρὸς Νίκην ἐπίσης ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος, ἐπὶ δὲ

ἀνέχοντος τὸν θρόνον, ἦσαν θεῶν ἀγάλματα. Ἐπὶ τῶν ποδῶν τοῦ Διὸς ὁ Φειδίας ἐπέγραψε τὰδε:

Φειδίας Χαρυίδου υἱὸς Ἀθηναῖος μ' ἐποίησεν. Ὁ θεῶμενος τὸν Ὀλύμπιον Δία καταλαμβάνετο ὑπὸ θαυμασμοῦ, διότι ὁ τεχνίτης κατώρθωσε νὰ εἰκονίσῃ τὴν θεότητα ἐν ὅλῳ τῷ μεγέθει τῆς σοφίας καὶ ἀγαθότητος αὐτῆς. Τὴν παράστασιν τῆς θεότητος ἤρυσάτο ὁ Φειδίας ἐκ τῶν ἐπομένων τοῦ Ὀμήρου στίχων

Ἦ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρσι νεύσε Κρονίων·
Ἀμβρόσια δ' ἄρα χαιται ἐπερρώσαντ' ἀνάκτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον.

Τοιαύτη δὲ ἦτο ἡ παράστασις τῆς θεότητος, ὡστε ἐρρήθη, ὅτι ἡ ὁ Θεὸς κατέβη ἐπὶ τὴν γῆν ἢ ὅτι ὁ Φειδίας ἀνήλθεν εἰς τὸν οὐρανόν. Ἡ Ὀλυμπία, ἐν ἣ εὐρίσκειτο ὁ Ζεὺς τοῦ Φειδίου, ἦτο μᾶλλον περισπούδατος δι' αὐτὸν ἢ διὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας καὶ οἱ ἐπισκεπτόμενοι αὐτὴν ἐπεσκέπτοντο μᾶλλον διὰ τὸν Δία ἢ διὰ τὰ ἄλλα ἀξιοπεριεργα, ἅτινα περιεῖχεν. Δυστυχῆς ἔθεωρετο, ὅστις δὲν κατώρθωνεν ἐπὶ τῆς ζωῆς του νὰ ἴδῃ ἀπαξ τοῦλάχιστον τὸν Ὀλύμπιον Δία.

Πότε καὶ πῶς ἐξηφανίσθη ὁ Ὀλύμπιος Ζεὺς, δὲν εἶνε βέβαιον· ὅτι πολλάκις πολλοὶ ἱερόσυλοι ἐπέβαλον ἀνοσίους χεῖρας ἐπὶ τοῦ ἀγάλματος, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἐπειράθησαν νὰ μετακομίσωσιν αὐτὸ εἰς Ῥώμην, εἶνε βέβαιον. Ἀλλ' ὅτι τὸ ἀγαλμα μετεκομίσθη εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου καὶ συγκατεστράφη μετὰ τῶν ἀνακτόρων ἐκ τινος πυρκαϊᾶς, δὲν εἶνε διόλου πιθανόν. Πιθανώτερον εἶνε ὅτι τὸ ἀγαλμα συγκατεστράφη μετὰ τοῦ ναοῦ ἐμπρησθέντος ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ. Πλειότερα περὶ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς διαλαμβάνομεν ἐν ἰδίῳ τεύχει.

Κ. ΝΕΣΤΟΡΙΑΝΗΣ

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ κ. Parent ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων διὰ τὸ ἔτος 1880, εὐρηται λίαν ἐνδιάφερονσαι λεπτομέρειαί ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν ἐν Γαλλίᾳ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν ἐν Γαλλίᾳ εἶναι περίπου 5000, ὡστε ἀντιστοιχεῖ ἐν γραφεῖον ἀνὰ 7500 κατοίκους καὶ ἀνὰ 100 τετραγ. χιλιόμετρα ἐπιφανείας. Ἐν Ἑλβετίᾳ ὑπάρχει ἐν γραφεῖον ἀνὰ 2500 κατοίκους καὶ ἀνὰ 36 τετραγ. χιλιόμετρα.

Τὸ μῆκος τοῦ γαλλικοῦ συμπλέγματος περιβάλλει κατὰ ἐν καὶ ἡμισὺ τὴν περιφέρειαν τοῦ κύκλου τῆς γῆς καὶ τὸ μῆκος τῶν συρμάτων δύναται νὰ περιβάλῃ δις ἢ τρίς τὴν περιφέρειαν τῆς γῆς.

Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πλήρους συμπλέγματος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν εἶναι ἴση πρὸς τὸ μῆκος τῶν γαλλικῶν γραμμῶν, καὶ τὸ μῆκος τῶν συρμάτων τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν περιβάλλει πλέον ἢ ἐννεάκις τὸν κύκλον τῆς γῆς. Ἐν συντόμῳ δὲ ἡ παγκόσμιος τηλεγραφικὴ συγκοινωνία ἔχει συμπλέγμα, οὗ ἡ συνολοὺς ἀνάπτυξις περιβάλλει τὴν γῆν τριακοντα καὶ τρεῖς φορές.

Τὸ σύγολον τῶν ἀποσταλέντων τηλεγραφημάτων τὸ ἔτος τοῦτο ἀνῆλθεν εἰς 115,000,000.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν τηλεγραφημάτων ἀνὰ 100 κατοίκους ἔφθασεν εἰς τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς: Ἑλβετία 70,

Μεγ. Βρετανία 67, Ἡν. Πολιτεῖαι 74, Κάτω χῶραι 49, Βέλγιον 43, Νορβηγία 32, Γαλλία 84, Δανία 28, Γερμανία 25, Ἑλλάς 24, Αὐστρία 19, Ἰταλία 16, Οὐγγαρία 15, Ῥωμανία 13, Πορτογαλλία 10, Ρωσία 5, Ἰαπωνία 3.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς Παρισίους εὐρίσκομεν ὅτι ἀπεστάλησαν τηλεγραφήματα 200 ἀνὰ ἕκαστον κάτοικον.

Ο ΚΑΔΡΙ ΠΑΣΑΣ.

Ἡ ἀνάβασις τοῦ Καδρι πασᾶ, οὗ τὴν εἰκόνα παρατίθεμεν σήμερον, εἰς τὴν πρωθυπουργικὴν ἑδραν, ὀφείλε-

ται εἰς τὴν πτώσιν τῶν συντηρητικῶν ἐν Ἀγγλίᾳ. Οὗτος ἦτον ὑπουργὸς τοῦ ἐμπορίου καὶ ἐξακολουθεῖ ἐτι τηρῶν τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦτο. ἔχει ἰκανὴν παιδείαν, λαλεῖ τέσσαρας γλώσσας ἀραβικὴν, περσικὴν, γαλλικὴν καὶ ἀγγλικὴν. Ὑπῆρξε διοικητὴς διαφόρων ἐπαρχιῶν, ἰδίᾳ δὲ τῆς τοῦ Βαγδατίου, ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν πτώσιν τοῦ Χαϊρεδίν καὶ ἔχει ἡλικίαν πεντήκοντα περίπου ἐτῶν.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ.

Ὑποθέσωμεν τινα ἐν ἡλικίᾳ δεκαπέντε περίπου ἐτῶν. Ὁ τοιοῦτος ἔχει 160 ὀστᾶ καὶ 500 μῦς· ἡ καρδία του ἔχει μῆκος πέντε δακτύλων καὶ 3 δακτύλων διάμετρον, πάλαι 70άκις κατὰ λεπτόν τῆς ὥρας, ἦτοι 4,200άκις καθ' ὥραν, 109,800άκις καθ' ἡμέραν καὶ 36,775,200άκις καθ' ἔτος. Καθ' ἕκαστον

παλμόν ὀλίγων ὑπὲρ τὰς δύο οὐγγίας αἵματος ἐκχύνεται ἐξ αὐτῆς καὶ καθ' ἑκάστην ἐκχύνει περὶ τοὺς ἑπτὰ τόνους ἐκ τοῦ θαυμασίου βυσσού. Οἱ πνεύμονες περιέχουσι περὶ τὴν ἑν γαλόνιον αἶρος, καὶ εἰσπνέομεν 24,000 γαλλόνια καθ' ἑκάστην. Ἡ ἐν συνόλῳ ἐπιφάνεια τῶν κυψελῶν τοῦ αἵρος τῶν πνευμόνων του, ὑπερβαίνει τοὺς 20,000 τετραγωνικοὺς δακτύλους. Τὸ βάρος τοῦ ἐγκεφάλου του εἶναι τρεῖς λίτραι ὅταν ἀνδρωθῆ τότε ζυγίζει περισσότερον. Τὰ νεύρα ἀνέρονται εἰς πλεον τῶν 10,000,000. Τὸ δέμα συγκοιταῖ ἐκ τριῶν στρωμάτων καὶ ποικίλλει κατὰ τὸ πάχος μεταξύ ἐνός τετάρτου καὶ ἐνός ὀγδοῦ του δακτύλου. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ δέματός του εἶναι περὶ τοὺς 1700 τετραγ. δακτύλους καὶ εἶναι ὑποκειμένον εἰς ἀτμοσφαιρικὴν πίεσιν δεκαπέντε λιτρῶν κατὰ τετραγωνικὸν δάκτυλον. Ἐκαστὸς τετραγωνικὸς δάκτυλος ἐκ δέματός περιέχει 3500 πόρους.

Η ΕΜΜΑ ΛΙΣΣΑΥ.

ΑΙΓΗΓΗΜΑ

Περιγραφοῦν τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τῶν Ἰουδαίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Μεταξὺ τῶν σχετικῶς ὀλίγων Ἰουδαίων οἵτινες ἠδυνήθησαν νὰ διατηρήσωσιν ὀρθὴν γενεαλογίαν τῶν προγόνων αὐτῶν, ἡ οἰκογένεια τῶν Λίσσαυ ἐξέχει διὰ τὴν ἀρχαιότητα, τὴν καθαρότητα τῆς καταγωγῆς, τὴν ὁποίαν τὰ οἰκογενειακά αὐτῶν ἐγγράφα ἀνευρίσκουσι μετὰ λεπτομεροῦς ἀκριβείας διὰ λαμπρᾶς σειρᾶς πεπαιδευμένων καὶ πιστῶν ραββίνων μέτερου ἀρχόντος τῶν διεσπαρμένων Ἰσραηλιτῶν, ἀποθανόντος ἐν ἔτει 1038 μ. Χ., πάντες δὲ οἱ ἡγεμόνες καὶ ἀρχόντες τῆς αἰμαλωσίας ἦσαν κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀπόγονοι ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους τοῦ Δαβὶδ.

Ὁ κλάδος τῶν Λίσσαυ, ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας κατόκησεν ἐν Λίσσαυ τῆς νῦν καλουμένης Προσικῆς Πολωνίας, καὶ διὰ συνεχῶν ἐπιγαμιῶν διετήρησαν τὴν ἀγνότητα τῆς γενεαλογίας αὐτῶν, καὶ διεβίβασαν τὰς τιμὰς αὐτῆς ἀκηλιδῶτος εἰς τοὺς ἀπογόνους τῶν, καὶ μέχρι τῆς ἐνεστώσης ἡμέρας.

Οἱ πρόγονοι τῆς Ἑμμάς ἦσαν ἀδελφοί, καὶ εἶχον πολὺν πλοῦτον συνιστάμενον εἰς χρῆματα καὶ πολυτίμους λίθους· ἕνεκα ὅμως τῶν ἐσωτερικῶν διαίρεσεων ἐν Πολωνίᾳ, αἵτινες ἐπειτὰ ἔληξαν εἰς τὴν ὀριστικὴν ὑπόταξιν καὶ τὸν διαμελισμὸν τῆς αὐτοῦ ἐξείνης χώρας, ἐγκατέλιπον τὸν τόπον ὅστις ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ὑπῆρξε τὸ εἰρηνικὸν ἀσυλον τῆς φυλῆς αὐτῶν, καὶ ἐνεκατέστησαν ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς βασιλείας τοῦ Γεωργίου Γ'.

Ἡ κοινωνία καὶ φιλία τῶν ἀδελφῶν διακαῶς ἐζητεῖτο καὶ ἐκαλλιιεργεῖτο ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων τῆς Ἀγ-

γλίας κατὰ τὴν πρώτην ἀφίξιν αὐτῶν ἐν μέτῳ αὐτῶν. Ἀλλ' οὗτοι ἀπέφευγον τὴν γενικὴν χαλαρότητα τῆς θρησκευτικῆς πειθαρχίας καὶ ἠθικῆς ἣν ἐδείκνυον οἱ Ἀγγλοὶ αὐτῶν ἀδελφοί, καὶ διατηρήσαντες τὸ ἐθνικὸν αὐτῶν ἐνδυμα, τὰς οἰκιακὰς ἕξεις καὶ τὰς αὐστηρὰς θρησκευτικὰς συνήθειας, ἀνεκινούντο πρὸ πάντων ἐντὸς ἐκλεκτοῦ κύκλου, συγκειμένου ἐκ τῶν μάλλον πεπαιδευμένων ραββίνων τῆς ἡμέρας αὐτῶν, δεχόμενοι καὶ περιποιούμενοι, μετὰ τῆς γενναιοτέρας φιλοξενίας, τοὺς ἐξόχους ἐκείνους Ἰουδαίους οἵτινες τυχὸν ἐπισκέπτοντο τὴν Ἀγγλίαν ἐκ ξένων χωρῶν.

Ὁ Σολομὼν καὶ ἡ Ἄννα Λίσσαυ ἦσαν οἱ νεώτεροι υἱὸς καὶ θυγάτηρ τῶν ἀδελφῶν κατὰ γενικὴν συναίνεσιν, κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Πολωνῶν Ἰουδαίων ἠραβωνίσθησαν ἐξ αὐτῆς τῆς νηπιότητός των. Εὐτυχῶς δι' αὐτοὺς, ὅταν ἐφθᾶσαν εἰς ἡλικίαν νὰ ἐκπληρώσωσιν ὑποχρέωσιν οὕτω προῶρος γενομένην ἦσαν ἀμοιβαίως καὶ στενῶς ἀφοσιωμένοι πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἀνέμενον μετὰ χαρμονῆς τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἤθελον τελέσει τοὺς γάμους αὐτῶν. Ἀλλ' ὅταν ἐπλησίαζεν ὁ ὀρισμένος χρόνος, καὶ ὁ Σολομὼν Λίσσαυ ἦτον εἰς Παρίσιους πρὸς διεκπεραίωσιν τινῶν ὑποθέσεων τῆς οἰκογενείας, καὶ ἠτοιμάζετο νὰ ἐπανέλθῃ καὶ ζητήσῃ τὴν ἀγαπητὴν αὐτοῦ ἐξαδέλφην, ὁ πατὴρ αὐτῆς, κινηθεὶς ἐκ πείσματος, προελθόντος ἐκ τινὸς μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐριδος — εἰς τὴν ὁποίαν ὅμως αὐτὸς ἔδωκε τὴν ἀφορμὴν — καὶ παρορῶν τὴν μεταξὺ τοῦ νεαροῦ ζεύγους ὑπάρχουσαν ὑπόσχεσιν, ἣτις ἐθεωρεῖτο πάντοτε ἱερὰ μετὰ τῶν Ἰουδαίων, ἐπωρλήθη τῆς ἀπουσίας τοῦ ἀνεψιῦ του ἵνα νυμφεύσῃ τὴν θυγατέρα του μετὰ γέροντα ἀσθενῆ ἀλλὰ λίαν πλοῦσιον Ἰουδαίου, κάτοικον τοῦ Ἀννόβερ, καὶ ταπεινῆς καὶ σκοτεινῆς καταγωγῆς. Ἡ Ἄννα βοηθουμένη παρὰ πάντων τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, ἐπειράθη ν' ἀντιστῆ εἰς τὴν ἀδίκως ἐξασκηθεῖσαν ἐξουσίαν τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἀλλ' εἰς μάτην. Τὸ ἀκάθαρτον ὃν ὤπερ ἐζήτησε τὴν χεῖρά τῆς ἔδωκεν εἰς τὸν πατέρα αὐτῆς μεγάλην ποσότητα χρημάτων, ἀντὶ νὰ λάβῃ παρ' αὐτοῦ καὶ ἡ Ἄννα ἐν τῷ δεκάτῳ ἐβδόμῳ ἔτει ἐν τῷ ἀνθεῖ τῆς καλλονῆς ἐπωλήθη εἰς ἕνα ὀγδοακοντούτη.

Ὅταν ὁ Σολομὼν Λίσσαυ ἐπανῆλθεν, αὐτὴ διηλυθῆντο ἤδη εἰς τὸ Ἀννόβερ μετὰ τῆς συζύγου αὐτῆς, καὶ ἡ θλίψις καὶ ὀργὴ αὐτοῦ δὲν εἶχον ὅρια. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ τὸ ἔθνος ἐν γένει συνεμερίζοντο τὰ αἰσθηματὰ αὐτοῦ, καὶ μετὰ ἐπίσκεψιν εἰς τὸν θεῖόν του, τὸν ὁποῖον αὐστηρῶς ἐπέπληξε διὰ τὴν ἰδιότροπον αὐτοῦ σκληρότητα ἐγένετο ἀμέσως ῥῆξις μετὰ τῶν οἰκογενειῶν. Ὁ Λίσσαυ ἀπηύθυνεν εἴτα μακρὰν καὶ πλήρη αἰσθημάτων ἐπιστολὴν εἰς τὴν Ἄνναν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐξέθετε τὴν συμβουλήν καὶ γνώμην πολλῶν εὐσεβῶν ραββίνων ἐπὶ τῆς ὑποθέσεώς της· ἡ ἐπιστολὴ ἐφθασεν εἰς αὐτὴν ἀσφαλῶς, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἀποφασιστικὸν ἐπὶ τῆς διανοίας της. Ἀναλαβοῦσα ὅλον τὸ ὑψηλὸν πνεῦμα τοῦ ἐκ φύσεως ὑψηλόφρονος αὐτῆς χαρακτήρος, ἐπέμεινε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Λονδίνον. Ὁ πρεσβύτερος σύζυγος αὐτῆς, δὲν ἠ-

δυνήθη νὰ φέρῃ ἀντίρρησην εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην, καὶ τοὶ ἠθέλησε νὰ τὴν συνοδεύσῃ. Ἀμὰ φθάσα εἰς τὴν πόλιν ἀμέσως ὑπέβαλε τὴν ὑπόθεσιν αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ προεδρεύοντος ραββίνου, ζητοῦσα διαζύγιον ἕνεκα ἀνίσου ἡλικίας, τῆς βίας ἣς ἐγένετο χρῆσις πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ γάμου της, καὶ τοῦ προηγουμένου αὐτῆς συμβολαίου μετὰ τοῦ ἐξαδέλφου της. Ἐκκρεμοῦς ἐπὶ οὐσίας τῆς δίκης αὐτῆς ἐγκατέλιπε τὸν σύζυγόν της, καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὴν οἰκίαν θηλείας συγγενοῦς ἵνα περιμεινῇ τὸ ἀποτέλεσμα. Τὸ συμβάν τοῦτο ἐξήγειρε μέγα ἐνδιαφέρον μετὰ τῶν Ἰουδαίων ἕνεκα τῆς νεότητος, καλλονῆς, προσόντων καὶ ἰδιαιότητος φρονήσεως καὶ σταθερότητος τῆς διαγωγῆς αὐτῆς ἐν τοσοῦτῳ δυσχερεῖ δοκιμασίᾳ οὐδὲ ἡλαττώθη ἐκ τοῦ ἀποκεχωρισμένου βίου τὸν ὁποῖον διήνυσεν ἐφόσον ἡ ὑπόθεσις αὐτῆς δὲν εἶχεν ἔτι ἀποφασισθῆ. Ὁ πατὴρ τῆς Ἄννης ἐπιμόνως ἀντίστατο εἰς τὴν δίκην, καὶ μετεχειρίσθη τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ ἐπιρροὴν ὅπως τὴν ματαιώσῃ ἀλλ' αὐτὴ ἔχουσα πεποιθήσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην τῆς αἰτήσεώς της, κατὰ τὸν Μωσαϊκὸν νόμον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ διαζύγιον ὡς ἐρμηνεύεται ὑπὸ τῶν ραββίνων, ἐπέμεινε ἀκάμπτως, καὶ τοὶ λίαν σκληρῶν μέσων ἐγένετο χρῆσις πρὸς ἐκφόβισιν αὐτῆς· καὶ περιωρίσθη εἰς τὴν κλινὴν αὐτῆς ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν κακώσεων τὰς ὁποίας ἔλαβε διαρκούσης συνεντεύξεως μετὰ τοῦ πατρὸς της, εἰς τὴν ὁποίαν προσῆλθε τῇ αἰτήσῃ αὐτοῦ, ἐλπίσαντος εὐνοϊκὸν ἐκ ταύτης ἀποτέλεσμα.

Ἐπὶ τέλους ὁ ἀρχираββίνος, μετὰ πολλὴν σκέψιν, ἀπήγγειλε τὴν ἐπίσημον ἀπόφασιν, καὶ καλέσας τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη ἐνώπιον αὐτοῦ, ἠνάγκασε τὸν σύζυγον τῆς Ἄννης νὰ δώσῃ εἰς αὐτὴν τὸ παθοῦμενον διαζύγιον. Ἡ τελετὴ ὑπῆρξε σοβαρὰ καὶ ἐπιβάλλουσα· ὁ πατὴρ τοῦ Σολομῶντος Λίσσαυ ἐδέχθη τὴν ἀπαλλαγείσαν νῦν ἀνεψιᾶν του μετὰ μεγίστης τρυφερότητος. Ὁ υἱὸς του ὅστις διὰ λόγους ἀβροφροσύνης ἀπεσύρθη ἐκ Λονδίνου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐριδος, ἔσπευσε νῦν ἐκεῖ, καὶ μετ' ὀλίγους μῆνας, ἐτελέσθη ὁ γάμος αὐτῶν, τοῦ ἀρχираββίνου δόντος τὴν εὐλογίαν καὶ ἐπικυρώσαντος τὸ γαμικὸν συμβόλαιον, μετ' ὅλην τὴν διαμαρτύρησιν ἣν ὁ πατὴρ τῆς νύμφης διετύπωσε κατ' αὐτοῦ.

Ἐτη παρῆλθον κατὰ τὰ ὁποῖα τὸ νεαρὸν ζεῦγος κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν νὰ συνδιαλλάξῃ πρὸς ἑαυτὸ τὸν ἀδίκον αὐτῶν συγγενῆ, ἀλλ' οὗτος ἔμεινε ἀκάμπτος καὶ αὐστηρῶς ἀπέκρουσε πᾶσαν πρότασιν συνδιαλλαγῆς, καίτοι εἰλικρινῶς αὐτὴ ὑπεστηρίζετο ὑπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ του. Ὁ πρεσβύτερος τῆς συναγωγῆς δὲν ἔπαυσε νὰ ἀνανεῶν τὴν πρότασιν ἐν πάσῃ ἐπισήμῳ τῶν Ἑβραίων ἐορτῇ προσπαθῶν νὰ κάμψῃ τὴν τραχείαν καρδίαν του διὰ παντός ἐπιχειρήματος θρησκευτικοῦ· ἀλλὰ οὐδὲως ἡ ἀπόφασίς αὐτοῦ μεταβάλλετο. Ἐπὶ τέλους, ἐνῷ ποτὲ κατετρώγετο ὑπὸ βαρείας ἀσθενείας, ἡ σύζυγος αὐτοῦ κατάρθρωσε διὰ τῶν δακρύων της νὰ τὸν πείσῃ ὥστε νὰ μεταβάλῃ κατὰ τι τὴν ἀπό-

φασιν εἰπὼν ὅτι θὰ ῥίψῃ πέπλον λήθης ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ὅταν ἡ Ἄννα γεννήσασα θυγατέρα, δώσῃ ἀμέσως καὶ καθολοκληρίαν ταύτην εἰς τὴν διάθεσίν του, καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς ἐπισήμως ὑποσχεθῶσι οὐδέποτε ν' ἀναμιχθῶσιν εἰς τὴν μέλλουσαν αὐτῆς τύχην. Ἡ Βιολέττα Λίσσαυ ἔσπευσε ν' ἀνακοινώσῃ δι' ἐπιστολῆς τοὺς παραδόξους καὶ αὐθαιρέτους τούτους ὄρους, τοὺς ὁποῖους οἱ σύζυγοι ἐδέχθησαν μετ' ἀποστροφῆς, διότι συνδιαλλαγὴ ἐφαίνετο σχεδὸν ἀνευ ἐλπίδος. Ὅκτῳ ἔτη παρῆλθον, καὶ ἡ Ἄννα ἦτον ἡ μήτηρ τεσσάρων υἱῶν διαδοχικῶς, ἕνα τῶν ὁποίων ἐπανειλημμένως προσέφερε νὰ δώσῃ εἰς τὴν διακρίσιν τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἀλλ' οὗτος ἀκάμπτως ἐπέμεινε κατὰ γράμμα εἰς τὴν ὑπόσχεσιν ἣν ἔκαμεν ὅταν ἡ υπερήφανος αὐτοῦ καρδία εἶχε μαλακυνθῆ ὑπὸ βαρείας ἀσθενείας, καὶ ἐπὶ τέλους αὐτὴ ἔπαυσε νὰ ποιήσῃ πᾶσαν περαιτέρω προσπάθειαν.

Δύο ἔτη παρῆλθον ἀκόμη, ὅταν ἡ γέννησις θυγατρὸς ἦνωσε πάλιν τοὺς ἐπὶ μακρὸν χωρισθέντας συγγενεῖς. Ἡ Ἑμμά Λίσσαυ εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον τοῦ κόσμου ὑπὸ τοὺς εὐτυχέστερους οἰωνοὺς· εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτῆς ἦτον ὁ ἀγγελος εἰρήνης καὶ ἀρμονίας, καὶ ὀλίγας ὥρας μετὰ τὴν γέννησιν αὐτῆς, ὁ Βλιέξερ Λίσσαυ, ἐπόμενος τῇ ὑπόσχεσίν του, ἐπεσκέφθη τὴν θυγατέρα του καὶ τὸν γαμβρόν του, ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀποποιηθεῖσαν εὐλογίαν του, καὶ δούς εἰς τὴν Ἄνναν γενναῖον δῶρον, ὠδήγησε τὸ νήπιον ἐν θριάμβῳ εἰς τὴν κατοικίαν του, ἔνθα παρεσκεύασε δαπανηρὰν προετοιμασίαν πρὸς ὑποδοχὴν αὐτοῦ. Ἡ ξένος οὐδεμίαν γνῶσιν ἔχων τῶν περὶ αὐτὴν, καίτοι χωρισθεῖσα τοσοῦτον προῶρος τῆς ἀγκάλῃς τῆς μητρὸς αὐτῆς, ἐλικνίσθη ἐν τῷ κόλπῳ τῆς εὐδαιμονίας, ἠγαπήθη μετὰ τρυφερότητος, καὶ ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ ζεύγους καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτῶν μετὰ ἀγάπης καὶ ἀγαλλιάσεως. Ποῖον μάθημα μεταβολῆς τῶν ἐπιγείων πραγμάτων ἢ φαιδρὰ αὐτὴ πρῶτα παρουσιάζει ἀντιπαρβαλλομένη πρὸς τὸν συννεφῶδον μεσημβρινὸν καὶ θυελλῶδες τέλος τῶν μεστῶν περιπετειῶν ἡμερῶν αὐτῆς.

Ὅταν ὁ πατὴρ τῆς Ἄννης ἔλαβε κατοχὴν τοῦ τέκνου αὐτῆς, ἀμέσως εἰδοποίησεν αὐτὴν ὅτι μόνον μίαν ἐπίσκεψιν κατ' ἔτος ἠδύνατο νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὴν καὶ τὸν σύζυγόν της ἵνα βλέπωσι τὸ τέκνον αὐτῶν, κατὰ τὴν γενεθλίον αὐτῆς ἡμέραν, ὅποτε κανονικὴ πρόσκλησις δ' ἀπηυθύνετο εἰς αὐτοὺς· καὶ εἰς τὴν συνέντευξιν ταύτην περιωρίσθη καὶ ἡ τῶν δύο οἰκογενειῶν σχέσις εἰς τὸ ἐξῆς.

Ὁ Βλιέξερ Λίσσαυ ἦτον εὐλαβὴς Ἰουδαῖος, σκυθρωπῆς καὶ αὐστηρῆς διαθέσεως, ὡς δύναται νὰ ὑποθέσῃ τις ἐκ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ ὡς πατὴρ, ἀλλὰ τοσοῦτον εὐπαιδευτο, ὥστε ὀλίγοι ἠδύνατο νὰ ἀντιπαρταχθῶσι πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ ἔθνους του. Ἦτον πρὸς τούτους λίαν ἐντριβὴς εἰς τὰς μαγικὰς καὶ τὰς παραδόξους γνώσεις, καὶ πολὺ διὰ τοῦτο ἐτιμάτο μετὰ τῶν Πολωνῶν Ἰουδαίων καὶ κατεῖχε πολὺ ἀπερίεργα καὶ σπάνια χειρόγραφα τοῦ εἶδους τού-

του τῆς ραββινικῆς φαντασμογορίας. Ἐθέληστο νὰ συνάγῃ περὶ ἑαυτὸν τοὺς μᾶλλον εὐπαιδευτοὺς Ἰουδαίους πάσης χώρας, καὶ συνήθριξε κυκτερινὰς συνεντεύξεις ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ οἰκίᾳ μετὰ ἐξόχων ἐπί παιδείᾳ ἀνδρῶν, ὅπως συζητήσωσι δυσχερῆ μέρη τοῦ Ταλμούθ, καὶ ποιῶσι ὑπολογισμοὺς ἀναφερομένους εἰς τὴν ἔλευσιν τοῦ Μεσσίου, καὶ εἰς τὰ προφητικὰ μέρη τῆς Χαλδαϊκῆς Γραφῆς. Ἐν ταῖς συνεντεύξεσι ταύταις ὁ Σολομὼν Δίσσαμ εἶχε τὴν ἀδειαν νὰ παρίσταται, ἀλλὰ σπανίως ἐπωφελεῖτο τῆς ἀδειᾶς ταύτης, οὐδὲ ἤτο ποτὲ πωλητὴ ἢ ἐπίσκεψίς του· αἱ πεφωτισμένοι καὶ φιλελεύθεροι αὐτοῦ ἰδέαι οὐδόλως συνεβιάζοντο πρὸς τὰ στενὰ καὶ σκυθρωπὰ δόγματα τοῦ σοβαροῦ καὶ αὐστηροῦ συγγενοῦς του.

Ὁ Σολομὼν Δίσσαμ κατὰ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς διαθέσεις διέφερον ὀλοσχερῶς τοῦ Ἐλιέξερ καὶ ἐποίει πλήρη πρὸς αὐτὸν ἀντιθέσιν. Καίτοι δικαίως ἐθεωρεῖτο ὡς εἰς τῶν μᾶλλον εὐπαιδευτῶν ἀνδρῶν τῶν ἡμερῶν του, διεκρίνετο ἐπίσης διὰ τὴν δυσπιστίαν ἣν ἐκ σεμνότητος εἶχε πρὸς τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ διάνοιαν· γενναϊότης, συμπάθεια, καὶ τὰ τρυφερότερα αἰσθήματα τῆς φιλανθρωπίας ἀνεμιγνύοντο εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ, καὶ λαμπρῶς ἐξωγραφίζοντο ἐν παντὶ χαρακτῆρι τοῦ εὐαρέστου αὐτοῦ προσώπου. Εἰς αὐτὸν σπανίως ὁ ἀτύχης προσέφευγεν εἰς μάτην, οὐδὲ θρησκεία ἢ πατρὶς ποτὲ ἔθετον φραγμὸν εἰς τὴν καλοκάγαθίαν αὐτοῦ, ἥτις πολλάκις ἐξετείνετο καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. (ἀκολουθεῖ)

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΒΑΤΡΑΧΟΙ. Ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος ἐν Παρισίοις γίνεται ἀγορὰ βατράχων κομιζομένων ἐντὸς καλάθων παρὰ τῶν χωρικῶν. Οἱ βάτραχοι θεωροῦνται παρὰ τῶν παρισινῶν ὡς ἀριστὸν εἶδος τροφῆς, ἐντεῦθεν αἱ τιμαὶ αὐτῶν ποικίλλουσιν ἀπὸ 75—80 φράγκα ἀνὰ ἑκατοστὴν.

ΒΑΣΙΛΙΚΑΙ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ. Κατὰ γερμανικὸν τι ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1874 αἱ βασιλικαὶ ἐπιχορηγήσεις ἔχουσιν ὡς ἐξῆς: Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας λαμβάνει 8,250,000 τάλληρα· ὁ σουλτάνος τῆς Τουρκίας 6,000,000· ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, 5,500,000· ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας (ὡς βασιλεὺς τῆς Πρωσίας) 4,500,000· ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας 2,500,000 ἢ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας 2,500,000.

* Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἀφρικῆς ὑπολογίζεται εἰς 100,000,000.

* Ὑπάρχει ἐταιρία ἐν Ἀγγλίᾳ ἔχουσα τὴν ἀνιδρώσιν βούσεων καὶ ποτιστηρίων διὰ τε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη. Ἡ ἐταιρία διατηρεῖ 437 βούσεις καὶ 438 ποτιστήρας ἐν Λονδίῳ ἐξ ὧν πίνουσι μυριάδες ἀνθρώπων καὶ ζώων· ἡ δαπάνη πρὸς συντήρησιν αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰ πενήτηκοντα λεπτὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν δι' ἑκάστην βούσιν.

* Ὁ ἀριθμὸς τῶν θνησκόντων ἐν Παρισίοις ἐξ εὐφλογίας καθ' ἔτος εἶναι τόσω μέγας καὶ προβαίνει τοσοῦτω αὐξων, ὥστε ἐπροτάθη εἰς τὴν βουλὴν τῆς Γαλλίας ἡ ἀναγκαστικὴ ἐπιβολὴ τοῦ ἐμβολιασμοῦ.

* Κατὰ μέσον ὅρον πωλοῦνται καθ' ὅλην τὴν Ἰαπωνίαν καθ' ἑκάστην 91,537 ἀντίτυπα ἐφημερίδων, κατὰ δὲ τὸ ἀπελθὸν ἔτος ἐδημοσιεύθησαν 5317 νέα βιβλία.

* Ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς κατασκευάζονται καθ' ἡμέραν πρὸς ἐξαγωγήν 3,000 ὁρολόγια.

* Ἡ Εὐρώπη ἔχουσα κατοίκους 366,000,000 ἔχει 98,000 μίλια σιδηροδρόμων.

* Γάλλος συγγραφεὺς φυσικῆς ἱστορίας γράφει ὅτι κατὰ τὸ θέρος πολλάκις ἀπὴντησεν ἐντὸς τῶν ἀμπελώνων λύκοις μεθυσμένους καὶ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ σταθῶσιν εἰς τοὺς πόδας των. Ἡ ὑπερβολικὴ δίψα ὑφ' ἧς κατέχονται τὸ θέρος ἀναγκάζει τὰ ζῶα ταῦτα νὰ τρώγωσι σταφυλὰς πρὸς κατάσβεσιν αὐτῆς, ἐξ ὧν, γενομένης τῆς ζυμώσεως ἐν ταῖς στομάχοις αὐτῶν, ἀμεθύσκονται ὡς κτήνη.

* Ἡ διάσημος αἰοδὸς Ἀδελίνα Πάττη ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν διὰ συμβαταίου νὰ μεταβῇ εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας καὶ νὰ δώσῃ θεατρικὰς παραστάσεις ἐπὶ δεκαοκτῶ μῆνας ἀντὶ 3,000,000 φράγκων ἀμοιβῆς. Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς υποσχέσεως ταύτης καὶ τὴν εἰσπραξίν του οὐχὶ εὐτέλους τούτου ποσοῦ θέλει ἀποσυρθῆ πλέον τοῦ ἔργου τὸ ὅποιον κατέστησεν αὐτὴν τόσον περιλάλητον.

* Ἡ παραγωγή τῶν σιτηρῶν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς εἶναι τόσον ἀφθόνος ὥστε καὶ ἂν πᾶσα ἡ παραγωγή δημοπρατικῶν καρπῶν ἐκλείψῃ ἐξ Εὐρώπης δύναται αὐτὴ νὰ πρὸμηθεύηται ἐξ Ἀμερικῆς ἀφθόνως τὸ προῖον τοῦτο.

ΓΡΙΦΟΣ 4.

Ὄρος Κρήτης

Πατὴρ τοῦ Σαλλ

Δημ. Στάης